

Formanden: Jeg skal da afbryde Forhandlingen.

Vedkommende Udvalg har afgivet Betænkning over Forslag til Lov om Forandring af § 16 i Lov af 6. Juli 1867 om Hærens Ordning.

Næste Møde holdes i Morgen Onsdag Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov om Kørsel med Automobileer.

Mødet hævet Kl. 4.

88de Møde.

Onsdag den 18. Marts, Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmanden for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) er modtaget et Andragende fra 952 Beboere af Hørsholm og Omegn om frit Valg mellem kirkelig og borgerlig Ægteskabsstiftelse.

Andragendet vil blive tilstillet det i Sagen nedsatte Udvalg.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Kørsel med Automobileer.

Oscar Hansen: I forrige Møde omtalte jeg særlig Ændringsforslagene angaaende Nattekørsel og de mindre omfattende Ændringsforslag angaaende den meget bekyrte Drabsparagraf. Jeg skal tillade mig at gøre endnu et Par Bemærkninger angaaende disse Ændringsforslag, og da først om det sidste for ikke mere at vende tilbage til dem. Paragraffen gaar som bekendt ud paa i den Form, hvori den foreligger, og efter det Ændringsforslag, som

er stillet af Flertallet og godkendt af den højtærede Minister, at naar man kan forudse, at der vil ske en Ulykke, denne Ulykke være sig en Ulykke paa Dyr, Genstande eller Mennesker, det er ganske ligegyldigt, har man Ret til at standse Automobil. Men det er saadan sin egen Sag at standse et Automobil i Fart. Der findes private Veje, som ikke ere oplyste om Natten, eller hvor Lygterne slukkes Kl. 11 eller 12, og midt paa Vejen kan der være en Bom. Jeg kørte en Gang paa en saadan Vej, der ikke var oplyst, med det Resultat, at jeg kørte paa Bommen, hvoraf fulgte Besvimelser og ikke saa faa andre Ubehageligheder. Dette personlige Tilfælde skal jeg dog ikke dvæle ved. Derimod var jeg til Stede ved et andet Tilfælde, hvor en Cyklist blev standset midt i Farten og selvfølgelig maatte gaa paa Hovedet ud over Styret. Han faldt imidlertid saa uheldigt, at han faldt paa Hovedet imod en Afvisersten og knuste Hjerneskallen. Noget lignende vil være Tilfældet, hvis et Automobil standses. Det er ganske umuligt, at Chaufføren og Passagererne kunne undgaa at slaa en Kolbøtte forover ud over Automobil, og ingen kan paa Forhaand vide, om de ere saa heldige at ende i en Grushob eller slaa Hovedet i Stykker mod en Sten. Naar man blot en Gang har oplevet, hvorledes en Mand er kommen af Dage ved pludselig at blive standset paa sin Maskine, kan man ikke gøre sig delagtig i en Lovgivning som den her tilsigtede ved at vedtage en Paragraf som den, den højtærede Minister her har opstillet. Jeg tror ikke, at det ærede Udvalg, som har behandlet Forslaget og ganske vist har set, at der var nogen Fare ved denne Paragraf, har haft tilbørligt Øje for, hvad det vil sige for de Mennesker, der ere paa Automobil, at standse dette, naar det er i Fart. Det vil i Virkeligheden sige det samme, som at vejfarende Mand faar Lov til at tage anden vejfarende Mands Liv. Det er i Virkeligheden det, som vi komme tilbage til ved at vedtage denne Paragraf. Men dertil kommer det ejendommelige, at efter det Ændringsforslag, som Udvalget har stillet, og som Ministeren har tiltraadt, bortfalder selve Grundlaget for Paragraffen, thi saaledes som Ministeren her i Salen har forsvaret Paragraffen, gik den ud paa, at man for at forebygge en Ulykke skulde have Lov til at standse Automobil, men i det af hele Udvalget stillede Ændringsforslag til Paragraffen vil der væsentlig kun blive tilbage det